

Briselē, 2025. gada 19. novembrī
(OR. en)

15639/25

**Starpiestāžu lieta:
2025/0366 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore *Martine DEPREZ*

Saņēmējs: Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre *Thérèse BLANCHET*

Temats: Priekšlikums
PADOMES LĒMUMS
par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2025) 712 final.

Pielikumā: COM(2025) 712 final

Briselē, 19.11.2025.
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Stambulas konvencija" jeb "Konvencija") Pušu komitejas ("Pušu komiteja" vai "Komiteja") 19. sanāsmē 2025. gada 11. decembrī saistībā ar to astoņu ieteikumu projektu un viena secinājumu projekta paredzēto pieņemšanu, kuri adresēti deviņām Pusēm un attiecas uz Konvencijas īstenošanu.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Stambulas konvencija

Stambulas konvencijā ir izklāstīts visaptverošu un saskaņotu noteikumu kopums, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē Eiropā un ārpus tās. Konvencija stājās spēkā 2014. gada 1. augustā.

ES Konvenciju parakstīja 2017. gada jūnijā un pabeidza pievienošanās procedūru, 2023. gada 28. jūnijā deponējot divus apstiprināšanas instrumentus, kā rezultātā Konvencija attiecībā uz ES stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī. ES ir pievienojusies Konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās ekskluzīvā kompetencē, proti, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi¹, un attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu². Konvenciju ir parakstījušas visas ES dalībvalstis, un 22 dalībvalstis to ir ratificējušas³.

2.2. Pušu komiteja

Pušu komitejas⁴ sastāvā ir Konvencijas Pušu pārstāvji. Pusēm jācenšas par saviem pārstāvjiem izvirzīt visaugstākā ranga ekspertus vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanas un apkarošanas jomā⁵. Pušu komitejai uzticētie uzdevumi ir uzskaitīti Reglamenta 1. noteikumā⁶. ES 2023. gada 1. oktobrī kļuva par Konvencijas Pusi un tādējādi par Pušu komitejas loekli (Konvencijas 67. panta 1. punkts).

¹ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratifikācijas statuss 2025. gada 12. novembrī: AT (2013. g.), BE (2016. g.), CY (2017. g.), DE (2017. g.), DK (2014. g.), IE (2019. g.), EL (2018. g.), ES (2014. g.), EE (2017. g.), FI (2015. g.), FR (2014. g.), HR (2018. g.), IT (2013. g.), LU (2018. g.), MT (2014. g.), NL (2015. g.), PL (2015. g.), PT (2013. g.), RO (2016. g.), SI (2015. g.), SV (2014. g.), LV (2023. g.).

⁴ [Pušu komiteja – Stambulas konvencija. Darbība pret vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ Pušu komitejas Reglamenta 2. noteikuma 1. punkta b) apakšpunkts.

⁶ Dokuments IC-CP(2015)2, pieņemts 2015. gada 4. maijā.

2.3. Stambulas konvencijas uzraudzības mehānisms

Ar Stambulas konvenciju tiek izveidots uzraudzības mehānisms, lai nodrošinātu, ka Puses Konvenciju efektīvi īsteno⁷. Mērķis ir novērtēt to, kā Konvencija tiek īstenota praksē, un sniegt norādījumus Pusēm. Uzraudzības mehānismu veido divas atšķirīgas, bet savstarpēji saistītas struktūras, proti, neatkarīga ekspertu struktūra (Ekspertu grupa vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai jeb *GREVIO*) un Pušu komiteja.

GREVIO ir neatkarīga ekspertu grupa, kuras uzdevums saskaņā ar Stambulas konvencijas 66. panta 1. punktu ir uzraudzīt Konvencijas īstenošanu katrā attiecīgajā valstī. Uzraudzības procedūra ir izklāstīta Konvencijas 68. pantā. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 1. punktu jaunām Pusēm ir jāiesniedz ziņojums (pamatojoties uz *GREVIO* sagatavotu anketu), kurā sīki izklāstīti likumdošanas un citi pasākumi, kurus tās ir veikušas, lai īstenotu Konvenciju. *GREVIO* sagatavo ziņojumu par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvenciju, un sniedz ierosinājumus un priekšlikumus par to, kā minētā Puse var novērst konstatētās problēmas⁸.

Pušu komiteja, pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumu un saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus par Konvencijas īstenošanu un noteikt Pusei termiņu, kurā jāsniedz atbilde par to, kā tā īstenojusi ieteikumus. Pamatojoties uz šo noteikumu, Pušu komiteja pieņem Pusēm adresētus ieteikumus, kuros pasākumus, kas būtu jāveic pēc iespējas ātrāk (paredzot prasību ziņot par tiem trīs gadu laikā), nošķir no darbībām, kas, lai gan ir svarīgas, nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Trīs gadu laikposma beigās Pusei ir jāziņo Pušu komitejai par progresu, kas panākts attiecīgajai Pusei adresēto ieteikumu īstenošanā. Pamatojoties uz šo informāciju un jebkādu papildu informāciju, kas iegūta, Komitejas sekretariāts⁹ sagatavo un Pušu komiteja pieņem secinājumus par ieteikumu īstenošanu attiecībā uz katru pārskatīšanas procesā iesaistīto Pusi.

Tā kā attiecībā uz gandrīz visām Pusēm ir pabeigta pamatvērtēšanas procedūra, *GREVIO* 2022. gada beigās nolēma uzsākt nākamo vērtēšanas posmu. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc pamatvērtēšanas, iedala posmos (“tematiskās vērtēšanas posmi”). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (“Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu”), un tas ilgst no 2023. līdz 2031. gadam. Pamatvērtēšana aptvēra aptuveni 60 Stambulas konvencijas pantus, savukārt jaunā tematiskās vērtēšanas procedūra attiecas uz 20 pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Šajos pantos ir noteikti standarti tiesībaizsardzības iestādēm, krimināltiesību jomas dalībniekiem, vispārēju un specializētu atbalsta pakalpojumu sniegšanai cietušajiem, kā arī vispārēja uz cietušajiem vērsta pieeja. Mērķis ir veikt padziļinātu šo jomu novērtējumu, galveno uzmanību pievēršot progresam, kas panākts attiecībā uz katru pantu. Pušu komiteja 2024. gada decembra sanāksmē pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Pušu komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros¹⁰.

⁷ Stambulas konvencijas 1. panta 2. punkts.

⁸ Stambulas konvencijas 68. panta 10. punkts.

⁹ Īstenošanas un ziņošanas uzraudzībai piemērojamā procedūra ir noteikta dokumentā “Nostādnes valstīm, kas ir Konvencijas Puses, adresēto ieteikumu īstenošanas uzraudzībai”, ko Pušu komiteja pieņēma 2021. gada 13. aprīlī, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Ietverts dokumentā IC-CP(2024)10 rev.

Pušu komitejas prakse līdz šim ir bijusi ieteikumu un secinājumu pieņemšana, pamatojoties uz vienprātību tās sanāksmēs, kuras notiek pēc vienas trešdaļas Pušu, Pušu komitejas priekšsēdētāja vai ģenerālsekretāra lūguma¹¹ – parasti divas reizes gadā.

2.4. Paredzētie Pušu komitejas akti

Paredzēts, ka Pušu komiteja savā 19. sanāksmē 2025. gada 11. decembrī pieņems astoņus ieteikumu projektus (vienu, kas balstīts uz pamatvērtēšanas procedūru, un septiņus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu), kā arī vienu secinājumu (attiecīgi “ieteikumu projektus” un “secinājumu projektu” – kopā “paredzētos aktus”):

- (1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, ietverts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
- (2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
- (3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
- (5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)26prov;
- (6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
- (7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)28prov];
- (8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
- (9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, ietverti dokumentā IC-CP(2025)30prov.

3. NOSTĀJA, KAS JĀIENĒM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Paredzētie akti attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, piemēram, jautājumiem par cietušo aizsardzību un atbalstu no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē cietušām personām, un noteikumu par patvērumu un neizraidīšanu īstenošanu. Uz šiem jautājumiem attiecas Savienības *acquis*, jo īpaši Direktīva par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu¹², Cietušo

¹¹ Konvencijas 67. panta 2. punkts.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (OVL, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

personu tiesību direktīva¹³, Patvēruma procedūras regula¹⁴, Uzņemšanas standartu direktīva¹⁵ un Ģimenes atkalapvienošanās direktīva¹⁶. Tie ir ES ekskluzīvā kompetencē, ciktāl attiecīgie Konvencijas noteikumi var ietekmēt kopīgos noteikumus vai mainīt to darbības jomu Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3. panta 2. punkta nozīmē. Tā kā paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu, jo tie nākotnē var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju, ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu.

Ieteikumu un secinājumu projekti par jautājumiem, kas ir Savienības kompetencē, atbilst Savienības mērķiem un politikai tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu un nerada nekādas bažas par Savienības tiesību aktiem. Tādēļ tiek ierosināts, ka Savienība neiebilst pret ieteikumu un secinājumu projektu pieņemšanu Pušu komitejas 19. sanāksmē.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. *Principi*

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu”.

Jēdziens “lēmumi ar juridiskām sekām” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu”¹⁷.

4.1.2. *Piemērošana konkrētajā gadījumā*

Pušu komiteja ir struktūra, kas izveidota ar Stambulas konvenciju. Paredzētie akti, kurus Pušu komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akti ar juridiskām sekām. Paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību saturu, jo tie nākotnē var ietekmēt attiecīgo Stambulas konvencijas noteikumu interpretāciju. Tādēļ ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula 2024/1348, ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Padomes direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanās (OV L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁷ Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. *Principi*

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti, no kuriem viens ir klasificējams kā galvenais, bet otrs ir tikai pakārtots, lēmums saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, kas nepieciešams galvenajam jeb dominējošajam mērķim vai komponentam.

Paredzētajam aktam, ar ko vienlaikus vēlas sasniegt virkni mērķu vai kam ir vairāki komponenti, kuri ir nesaraujami saistīti un no kuriem neviens nav pakārtots otram, materiālajā juridiskajā pamatā lēmumam saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu būs izņēmuma kārtā jāietver dažādie atbilstīgie juridiskie pamati.

4.2.2. *Piemērošana konkrētajā gadījumā*

Attiecībā uz materiālo juridisko pamatu – Eiropas Savienība ir pievienojusies Stambulas konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās ekskluzīvā kompetencē, proti, attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi¹⁸, un attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu¹⁹. ES pievienošanās Stambulas konvencijai tika sadalīta divos atsevišķos Padomes lēmumos, lai ņemtu vērā Dānijas un Īrijas īpašo nostāju attiecībā uz LESD V sadaļu. Līdz ar to lēmums, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā, arī jāsadala divos lēmumos, ja attiecīgie ieteikumi vai secinājumi attiecas uz abiem jautājumiem.

Paredzētajos aktos noteiktie mērķi un ietvertie komponenti ir tādās jomās kā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās (LESD 82. panta 2. punkts un 84. pants), kā arī patvēruma un neizraidīšana (LESD 78. panta 2. punkts). Tie ir nesaraujami saistīti, un neviens nav pakārtots otram. Tādēļ ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir šādi noteikumi: LESD 78. panta 2. punkts, 82. panta 2. punkts un 84. pants.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 78. panta 2. punktam, 82. panta 2. punktam un 84. pantam saistībā ar 218. panta 9. punktu.

¹⁸ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹⁹ Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punktu, 82. panta 2. punktu un 84. pantu un saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Konvencija") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1075²⁰ attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi un ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1076²¹ attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu, ciktāl šādi jautājumi ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, un attiecībā uz Savienību tā stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī.
- (2) Ievērojot Konvencijas 66. panta 1. punktu, Ekspertu grupai vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai ("*GREVIO*") ir jāuzrauga, kā Konvencijas Puses ("*Puses*") īsteno Konvenciju. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 11. punktu *GREVIO* ir jāpieņem savs ziņojums un secinājumi par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvencijas noteikumus.
- (3) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu Pušu komiteja ("*Komiteja*") var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus, pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumu un secinājumiem. Šādos ieteikumos ir jānošķir pasākumi, kas jāveic pēc iespējas ātrāk, ar prasību trīs gadu laikā ziņot Komitejai par veiktajiem pasākumiem, un pasākumi, kas, lai gan ir svarīgi, nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Minētā trīs gadu laikposma beigās Pusei ir jāziņo Komitejai par pasākumiem, kas veikti 10 konkrētās Konvencijas

²⁰ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp.), [Lēmums - 2023/1075 - LV - EUR-Lex](#).

²¹ Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp.), [Lēmums - 2023/1076 - LV - EUR-Lex](#).

jomās. Pamatojoties uz minēto ziņojumu un jebkādu papildu informāciju, Komitejai ir jāpieņem Komitejas sekretariāta sagatavoti secinājumi par ieteikumu īstenošanu.

- (4) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc sākotnējās pamatvērtēšanas procedūras, ir jāiedala posmos (“tematiskās vērtēšanas posmi”). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (“Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu”), un tas attiecas uz 20 Konvencijas pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Komiteja savā 17. sanāksmē 2024. gada 17. decembrī pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Pušu komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros, kas ietverts dokumentā IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Gaidāms, ka Komiteja savā 19. sanāksmē 2025. gada 11. decembrī pieņems turpmāk minētos ieteikumu projektus (vienu, kas balstīts uz pamatvērtēšanas procedūru, un septiņus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu) un secinājumu projektu par to, kā deviņas Puses īsteno Konvenciju (attiecīgi “ieteikumu projektus” un “secinājumu projektu” – kopā “paredzētos aktus”):
 - (1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, ietverts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
 - (2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
 - (3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
 - (4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
 - (5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)26prov;
 - (6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
 - (7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)28prov;
 - (8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
 - (9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, ietverti dokumentā IC-CP(2025)30prov.
- (6) Paredzētie akti attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, piemēram, jautājumiem saistībā ar aizsardzību un atbalstu no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē cietušām personām.

Ieteikumu un secinājumu projekti attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar patvērumu un neizraidīšanu. Uz minētajiem jautājumiem attiecas Savienības *acquis*, jo īpaši Padomes Direktīva 2003/86/EK²², Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/29/ES²³, (ES) 2024/1346²⁴ un (ES) 2024/1385²⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348²⁶. Paredzētajiem aktiem būs juridiskas sekas, jo tie var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu tādējādi, ka nākotnē tie var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju. Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem komitejā attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu.

- (7) Jāatzīmē, ka ieteikumi, kas attiecas uz dažiem Konvencijas pantiem, tikai daļēji ir Savienības kompetencē. Attiecībā uz minētajiem pantiem šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence, piemēram, attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 49. un 50. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence savu tiesu sistēmu iekšējās organizācijas un pārvaldības jomā, attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 11. un 20. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanas un sniegšanas jomā, attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 14. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence mācību satura un izglītības sistēmu organizācijas jomā un attiecībā uz ieteikumiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 31. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence ģimenes tiesību jomā.
- (8) Attiecībā uz Apvienoto Karalisti – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Apvienotajā Karalistē ietver nepieciešamību: saskaņot spēkā esošās juridiskās definīcijas atbilstīgi Konvencijai (Konvencijas 3. pants); nodrošināt, ka Stambulas konvencijas noteikumi tiek īstenoti bez diskriminācijas, un iekļaut politikā to sieviešu viedokli un vajadzības, kuras ir pakļautas interseksionālajai diskriminācijai (Konvencijas 4. pants); nodrošināt pienācīgus un ilgtspējīgus finanšu resursus visām politikas jomām, kuru mērķis ir apkarot vardarbību pret sievietēm, un ilgtspējīgu finansējumu attiecīgajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām (Konvencijas 8. pants); pastiprināt pilsoniskās sabiedrības organizāciju atzīšanu un atbalstu tām (Konvencijas 9. pants); piešķirt valstu koordinētajām struktūrām nepieciešamās pilnvaras un kompetences un nodrošināt politikas un pasākumu, kuri paredzēti, lai novērstu un apkarotu jebkādu vardarbību pret sievietēm, koordināciju un īstenošanu, un neatkarīgu uzraudzību un novērtēšanu, pamatojoties uz attiecīgiem datiem

²² Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57.–73. lpp., <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (OV L, 2024/1385, 24.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

(Konvencijas 10. pants); saskaņot datu vākšanas sistēmas un nodrošināt dezagregētu datu sistemātisku vākšanu par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 11. pants); nodrošināt apmācību attiecīgajiem speciālistiem par to, kā pienācīgi reaģēt uz vardarbību pret sievietēm un izmeklēt to (Konvencijas 15. pants); novērst šķēršļus vispārējo atbalsta pakalpojumu pieejamībai (Konvencijas 20. pants); nodrošināt ar pienācīgu personālu un resursiem apgādātus specializētos atbalsta pakalpojumus visām cietušajām personām un palielināt patversmju skaitu un kapacitāti no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē cietušām personām (Konvencijas 22. un 23. pants); nodrošināt, ka vardarbību pret bērnu var uzskatīt par atbildību pastiprinošu apstākli neatkarīgi no vardarbības izdarītāja attiecībām ar bērnu (Konvencijas 46. pants); samazināt sekundāru viktimizāciju, nodrošinot, ka personām, kas izmeklē pret sievietēm vērstas vardarbības aktus un sauc pie atbildības par tiem, ir atbilstošas speciālās zināšanas šajos jautājumos, un nodrošināt, ka lietas tiek izskatītas efektīvi un nekavējoties (Konvencijas 50. pants); vajadzības gadījumā nodrošināt rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties ieviešanu un īstenošanu (Konvencijas 52. pants); kā arī nodrošināt visām sievietēm un meitenēm piekļuvi pienācīgai un drošai izmitināšanai patvēruma procedūras laikā un dzimumsensitīvus standartus uzņemšanas telpās (Konvencijas 60. pants). Tā kā ieteikuma projekts par šiem jautājumiem atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās, patvēruma un neizraidīšanas jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret tā pieņemšanu.

- (9) Attiecībā uz Andoru – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Andorā ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija; nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijas tiek pilnībā iesaistītas politikas veidošanā, un regulāri novērtēt šo politiku, pamatojoties uz sīki izstrādātiem rādītājiem (7. pants); nodrošināt, ka sieviešu tiesību NVO tiek piešķirtas pietiekamas subsīdijas un laiks tām uzticēto darbību veikšanai (8. pants); turpināt paplašināt dezagregētu datu vākšanu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija, un nodrošināt, ka ir pieejami pilnīgi dati par tiesu nolēmumiem saistībā ar vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē (11. pants); plašāk attiecināt preventīvas kampaņas arī uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija (Konvencijas 12. pants); nodrošināt pietiekamus cilvēkresursus un atbilstošu kvalifikāciju speciālistiem, kuri strādā ar programmām, kas paredzētas vardarbības izdarītājiem, izstrādāt minimālos standartus un ieviest īpašu programmu seksuālas vardarbības izdarītājiem (16. pants); nodrošināt, ka specializētie atbalsta pakalpojumi atbilst cietušo vajadzībām un ka migrantēm, bēglēm un patvēruma meklētājiem ir pilnīga piekļuve šiem pakalpojumiem (22. un 60. pants); censties uzlabot policijas operācijas, ņemot vērā visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija, un palielināt attiecīgo speciālistu informētību (49. un 50. pants); veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas ieinteresētās personas veic riska novērtējumus attiecībā uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un tos regulāri atkārtoti (51. pants); nodrošināt, ka tūlītēja apdraudējuma gadījumā var nekavējoties izdot rīkojumus par ārkārtas aizliegumu tuvoties, un izveidot skaidru tiesisko regulējumu, kas garantē rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties pienācīgu pārvaldību (52. pants); kā arī nodrošināt, ka personas, kas cietušas no jebkādas vardarbības, uz kuru attiecas Konvencija, var saņemt aizsardzības rīkojumus un ka pārkāpumi tiek sodīti (53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās, patvēruma un

neizraidīšanas jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebildst pret to pieņemšanu.

- (10) Attiecībā uz Beļģiju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Beļģijā ietver nepieciešamību: nodrošināt lielāku saskaņotību attiecībā uz politiku un pasākumiem, kas saistīti ar vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu, starp dažādiem pārvaldības līmeņiem valstī (Konvencijas 7. pants); nodrošināt, ka savākie dati tiek dezagregēti, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt zināšanu apguvi par brīvprātīgas piekrišanas jēdzienu seksuālās attiecībās (Konvencijas 14. pants); ieviest sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā visu līmeņu tiesībaizsardzības amatpersonām un visiem attiecīgajiem veselības aprūpes speciālistiem, kā arī pieņemt un izplatīt mācību kursu kvalitātes standartus (Konvencijas 15. pants); ar attiecīgiem pasākumiem pastiprināt atbalstu vardarbībā cietušo sieviešu atveseļošanai un ekonomiskajai neatkarībai un ieviest standartizētus aprūpes protokolus veselības aprūpes nozarē, lai nodrošinātu cietušo identificēšanu un atbilstīgu specializēto atbalsta pakalpojumu saņemšanu (Konvencijas 20. pants); palielināt to patversmju skaitu un kapacitāti, kurās uzturas tikai sievietes, un nodrošināt, ka maksa nav šķērslis patversmju pieejamībai, un izveidot valsts mēroga palīdzības tālruņa līniju, kas darbotos kā vienots kontaktpunkts visām cietušajām personām (Konvencijas 22. pants); nodrošināt, ka uzraudzītas saskarsmes vietas garantē bērna un mātes drošību un novērš sekundāru viktimizāciju (Konvencijas 31. pants); nodrošināt efektivitāti, ka prokuratūra piešķir prioritāti šīm lietām un piemēro dzimumbalstītu un uz cietušo vērstu izpratni par vardarbību pret sievietēm, nodrošināt, ka ir ieviestas efektīvas garantijas nolūkā novērst mediācijas neatbilstīgu izmantošanu un veikt pasākumus, kas novērstu tiesu iestāžu atšķirīgu reakciju visās lietās par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); novērst šķēršļus rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties, aizsardzības rīkojumu un ierobežojošu rīkojumu izmantošanai, nodrošināt, ka šādi rīkojumi ir pieejami un tiem var piekļūst visi cietušie un ka tos var piemērot neatkarīgi no citām procedūrām (Konvencijas 52. un 53. pants); kā arī izvērtēt spēkā esošo aizsardzības pasākumu īstenošanu un nodrošināt, ka praksē tiek īstenoti visi ieviestie pasākumi attiecībā uz cietušajiem no visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebildst pret to pieņemšanu.
- (11) Attiecībā uz Franciju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Francijā ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, nodrošināt, ka struktūrai, kas koordinē politiku vardarbības pret sievietēm novēršanai un apkarošanai, tiek piešķirti pietiekami resursi; nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijas tiek pilnībā iesaistītas politikas veidošanā, un regulāri novērtēt šo politiku, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem rādītājiem (Konvencijas 3. un 7. pants); turpināt centienus nodrošināt pienācīgu finansējumu politikai, kuras mērķis ir novērst un apkarot jebkādu vardarbību pret sievietēm, un nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijām ir pietiekami un stabili finanšu resursi sava darba veikšanai (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka tiesu iestāžu savākie dati tiek dezagregēti (Konvencijas 11. pants); uzlabot veiktos pasākumus un novērtēt primārās profilakses pasākumu ietekmi (Konvencijas 12. pants); nodrošināt, ka visi speciālisti, kas kontaktējas ar cietušajiem un vardarbības izdarītājiem, saņem apmācību par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem un ka šādai apmācībai veic novērtējumu (Konvencijas 15. pants); pieņemt un īstenot minimālos standartus programmām, kas attiecas uz vardarbības izdarītājiem, un

novērtēt šo programmu ietekmi (Konvencijas 16. pants); nodrošināt, ka visā valstī tiek izveidotas koordinācijas struktūras un ka jaunajās vienas pieturas aģentūrās, kas izveidotas, lai sniegtu atbalstu cietušajām sievietēm, tiek iesaistītas visas attiecīgās struktūras (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka visām no vardarbības cietušajām sievietēm ir pieejama tiesu ekspertīze un iespēja saglabāt pierādījumus, un veikt turpmākus pasākumus, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm ar invaliditāti (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka visā valstī ir pieejams specializēts atbalsts, arī sievietēm, kas cietušas no vardarbības, un viņu bērniem, kas dzīvo patversmēs, un nodrošināt, ka šādi pakalpojumi atbilst vardarbības pret sievietēm digitālajai dimensijai (Konvencijas 22. pants); sniegt seksuālās vardarbības upuriem medicīnisko aprūpi, atbalstu traumu gadījumos, tiesu ekspertīzes un psiholoģisko palīdzību (Konvencijas 25. pants); nodrošināt cietušo un viņu bērnu drošību, kad tiek lemts par aizgādības un saskarsmes tiesībām, paplašinot to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir stiprināt sadarbību starp civillietu un krimināllietu tiesām, un nodrošināt, ka pietiek telpu uzraudzītai saskarsmei (Konvencijas 31. pants); stiprināt pasākumus, kas veikti, lai iedrošinātu sievietes, kas cietušas no jebkādiem vardarbības pret sievietēm veidiem, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija, ziņot par šādu vardarbību, un nodrošināt pienācīgus uzņemšanas un atbalsta pakalpojumus; veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka vairāk seksuālās vardarbības lietu sasniedz kriminālvajāšanas posmu, un turpināt centienus nodrošināt pienācīgu tiesu iestāžu reakciju uz jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka sistemātiski tiek veikti riska novērtējumi visās lietās par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 51. pants); vairāk izmantot aizsardzības rīkojumus un nodrošināt, ka pārkāpumi tiek sodīti (Konvencijas 53. pants); un ierobežot sekundāro viktimizāciju, kurai tiesvedības laikā var tikt pakļautas no vardarbības cietušās sievietes (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (12) Attiecībā uz Itāliju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Itālijā ietver nepieciešamību: ieviest definīcijas vardarbībai ģimenē un vardarbībai pret sievietēm saskaņā ar 3. pantu, lai nodrošinātu šo jēdzienu kopīgu izmantošanu (Konvencijas 3. pants), nodrošināt, ka valsts rīcības plāns cīņai ar vardarbību pret sievietēm vēršas pret visiem vardarbības pret sievietēm veidiem un ka tas ir pamatots ar laika grafiku, finanšu resursiem un rādītājiem progresa novērtēšanai; nodrošināt efektīvu apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību un labāk koordinēt attiecīgās politikas īstenošanu (Konvencijas 7. pants); nodrošināt ilgtspējīgu un ilgtermiņa finansējumu visām rīcībpolitikām un pasākumiem ar mērķi novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm, un nodrošināt patversmēm pietiekamu un ilgtspējīgu finansējumu (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka visas attiecīgās ieinteresētās personas vāc un dezagregē datus, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt izglītošanu par brīvprātīgas piekrišanas jēdzienu seksuālās attiecībās (Konvencijas 14. pants); ieviest sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā visiem attiecīgajiem speciālistiem par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem (Konvencijas 15. pants); palielināt patversmju skaitu un kapacitāti pienācīgā ģeogrāfiskā sadalījumā un nodrošināt izmitināšanu visām cietušajām personām, nodrošināt, ka personām, kas cietušas no sieviešu dzimumorgānu kropļošanas, ir pieejams palīdzības tālruna atbalsts, un nodrošināt, ka bērniem, kas pakļauti vardarbībai ģimenē vai citiem vardarbības pret sievietēm veidiem, nav jāsaņem abu vecāku apstiprinājums psiholoģiskajām konsultācijām (Konvencijas 22., 23., 24. un 26. pants); nodrošināt

drošas telpas uzraudzītai saskarsmei ar to speciālistu atbalstu, kuri ir apmācīti par vardarbību ģimenē (31. pants); jānodrošina, ka atjaunojošās justīcijas pakalpojumi gadījumos, kad nodarījumi ietilpst Stambulas konvencijas darbības jomā, tiek izmantoti piesardzīgi un to pamatā ir cietušā apzināta un brīva piekrišana (Konvencijas 48. pants); nodrošināt savlaicīgu un pienācīgu tiesībaizsardzības iestāžu reakciju uz ziņojumiem par jebkādu vardarbību pret sievietēm un efektīvu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības šādos gadījumos (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt sistemātiskus riska novērtējumus personām, kas cietušas no jebkādas vardarbības pret sievietēm, tos pamatojot uz rokasgrāmatām un pamatnostādņēm, un risināt vajadzību novērtējumā iekļaut bērnus un viņu individuālos riskus (Konvencijas 51. pants); kā arī nodrošināt, ka rīkojumi par ārkārtas aizliegumu tuvoties tiek izdoti praksē, kad tas ir nepieciešams, uzraudzīt rīkojumus un reaģēt pārkāpumu gadījumā un iekļaut bērnus rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties un ierobežojošu rīkojumu darbības jomā (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (13) Attiecībā uz Nīderlandi – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Nīderlandē ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka definīcijas politikas dokumentos atspoguļo faktu, ka vardarbība ģimenē nesamērīgi skar sievietes, un saskaņot definīcijas tiesību aktos ar Stambulas konvencijas 3.b pantu (Konvencijas 3. pants); nodrošināt, ka tiek koordinētas rīcībpolitikas un pasākumi, kas veikti saistībā ar vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu, un ka tie aptver visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija, piešķirt koordinācijas struktūras funkciju pilnībā institucionalizētām struktūrām ar skaidrām pilnvarām, kompetencēm un nepieciešamajiem resursiem un nodrošināt nevalstisko organizāciju (NVO) iesaisti politikas veidošanā (Konvencijas 7. pants); ieviest pienācīgu un ilgtspējīgu finansējumu rīcībpolitikām un pasākumiem attiecībā uz jebkādu vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē un nodrošināt pienācīgu un ilgtspējīgu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); pielāgot datu kategorijas tieslietu nozares un tiesībaizsardzības iestāžu vajadzībām un nodrošināt dezagregēšanu (Konvencijas 11. pants); pastiprināt visu to speciālistu apmācību, kuri strādā ar personām, kas cietušas no vardarbības pret sievietēm, par jebkādu vardarbību, uz ko attiecas Stambulas konvencija, vienlaikus izmantojot sieviešu tiesību organizāciju speciālās zināšanas (Konvencijas 15. pants); pastiprināt centienus palielināt patversmju skaitu un kapacitāti, un spēju nodrošināt to sieviešu vajadzības, kuras saskaras ar intersekcionalo diskrimināciju (Konvencijas 22. pants); nodrošināt efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu tajās lietās par vardarbību pret sievietēm, uz kurām attiecas Konvencija, un veikt pasākumus, lai mudinātu cietušās sievietes ziņot, tai skaitā sievietes, kuras ir pakļautas intersekcionalās diskriminācijas riskam (Konvencijas 49. un 50. pants); kā daļu no vairāku iestāžu reakcijas veikt pasākumus, lai nodrošinātu dzimumsensitīvus riska novērtējumus vardarbības ģimenē un citu vardarbības pret sievietēm veidu gadījumos (Konvencijas 51. pants); kā arī pārskatīt un paplašināt ierobežojošo rīkojumu un rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties sistēmu saskaņā ar Konvenciju, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iestādes var nekavējoties izdot šādus rīkojumus nenovēršamu briesmu gadījumā (Konvencijas 52. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (14) Attiecībā uz Portugāli – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Portugālē ietver nepieciešamību: nodrošināt pienācīgus finanšu resursus valsts stratēģiju un rīcības plānu īstenošanai un ilgtspējīgu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); nodrošināt sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā tiesu iestāžu darbiniekiem par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un nodrošināt, ka visi attiecīgie speciālisti saņem turpmāko apmācību par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 15. pants); nodrošināt, ka ir pietiekami pieejamas programmas, kuras attiecas uz vardarbības ģimenē un seksuālās vardarbības izdarītājiem, ka attiecībā uz tām ir pieņemti minimālie standarti un ka tās tiek izvērtētas (Konvencijas 16. pants); izstrādāt vairāku iestāžu koordinētu reakciju uz jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 18. pants); izveidot palīdzības tālruņa līniju sievietēm, kas cietušas no dažāda veida vardarbības, palielināt tikai sievietēm paredzētu patversmju skaitu un kapacitāti no jebkādas vardarbības pret sievietēm cietušajām, nodrošināt specializētu atbalsta pakalpojumu pieejamību un atcelt prasību cietušajām sievietēm ziņot par noziegumu, lai viņām būtu pieejama patversme (Konvencijas 22. pants); uzraudzītas saskarsmes īstenošanā par prioritāti noteikt cietušo sieviešu un viņu bērnu drošību un tiesību ievērošanu (Konvencijas 31. pants); nodrošināt tiesībsardzības amatpersonu ātru un dzimumsensitīvu reakciju visās lietās par vardarbību pret sievietēm, ņemot vērā arī šo lietu digitālo dimensiju; nodrošināt lietu efektīvu izmeklēšanu (Konvencijas 49. un 50. pants); kā arī saskaņot rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties sistēmu un aizsardzības rīkojumu un ierobežojošo rīkojumu sistēmu ar Konvenciju; nodrošināt, ka aizsardzības rīkojumu darbības jomu un ilgumu nosaka katrā gadījumā atsevišķi, ka tiek pastiprināta aizsardzības rīkojumu uzraudzība un par šādu rīkojumu pārkāpumiem piemēro preventīvas sankcijas (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minētie ieteikumi atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.
- (15) Attiecībā uz Serbiju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Serbijā ietver nepieciešamību: saskaņot vardarbības ģimenē definīciju visos tiesību aktos saskaņā ar Konvenciju, nodrošināt valsts stratēģijas efektīvu īstenošanu un uzraudzību un piešķirt pietiekamus resursus kompetentajai struktūrai vai struktūrām, kas atbild par to rīcībpolitiku un pasākumu koordinēšanu, īstenošanu, uzraudzību un neatkarīgu izvērtēšanu, ar kuriem vērstas pret jebkādu vardarbību pret sievietēm (3. un 7. pants); nodrošināt pienācīgus un ilgtspējīgus finanšu resursus tiesību aktiem, rīcībpolitikām un pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, un garantēt ilgtspējīgu finansējumu sieviešu organizācijām, kas sniedz specializētu atbalstu cietušajiem (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka savākie dati tiek dezagregēti pēc būtiskiem faktoriem, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt regulārus preventīvus pasākumus dzimumu stereotipu izskaušanai, veicināt izpratnes veicināšanas kampaņas, kas attiecas uz jebkādu vardarbību pret sievietēm, tai skaitā tās digitālo dimensiju, un ir vērstas uz sabiedrību kopumā (Konvencijas 12. pants); nodrošināt visiem attiecīgo profesiju pārstāvjiem sistemātisku sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā (Konvencijas 15. pants); paplašināt un nodrošināt pienācīgus resursus programmām, kuras attiecas uz vardarbības ģimenē izdarītājiem, un pieņemt kopīgus standartus (Konvencijas 16. pants); uzlabot cietušo piekļuvi finansiālajam atbalstam, pajumtei un nodarbinātībai un nodrošināt bezmaksas tiesu ekspertīzi (Konvencijas 20. pants); palielināt patversmju skaitu, lai nodrošinātu drošu izmitināšanu visiem cietušajiem, arī tiem, kas saskaras ar interseksionālo diskrimināciju (Konvencijas 22. pants);

nodrošināt izvarošanas vai seksuālās vardarbības upuru palīdzības centru pieejamību visā valstī neatkarīgi no cietušās personas vēlmes ziņot par noziegumu (Konvencijas 25. pants); iedrošināt ziņot par jebkādu vardarbību pret sievietēm, palielināt tiesībsardzības iestāžu informētību, lai nodrošinātu dzimumsensitīvu reakciju, stiprināt pierādījumu vākšanu un veikt pasākumus, lai nodrošinātu lietu efektīvu izskatīšanu (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt policijas darbiniekiem apmācību un norādījumus par riska novērtējumiem un novērtēšanā iesaistīt visas attiecīgās iestādes (Konvencijas 51. pants); uzlabot uzraudzību un ārkārtas aizsardzības pasākumu un paplašināto aizsardzības pasākumu ievērošanu, izmantojot arī elektronisko uzraudzību; nodrošināt procesa konsekveni un sistemātiski iekļaut bērnus gan ārkārtas aizsardzības pasākumos, gan ilgtermiņa aizsardzības rīkojumos (Konvencijas 52. un 53. pants); un nodrošināt visu cietušo aizsardzības pasākumu efektīvu īstenošanu visā izmeklēšanas un tiesvedības laikā un aizsargāt cietušos no iebiedēšanas, represālijām un atkārtotas viktimizācijas, ievērojot viņu tiesības tikt pienācīgi informētiem, kad tiek izdoti rīkojumi vai noziedznieki tiek atbrīvoti vai izbēg (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpoliticām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (16) Attiecībā uz Poliju – secinājumu projekts par Konvencijas īstenošanu Polijā ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka Konvencijas noteikumi tiek īstenoti bez diskriminācijas, un novērst dažādos diskriminācijas veidus, ar kuriem saskaras noteiktas cietušo grupas, piekļūstot aizsardzībai un atbalstam (Konvencijas 4. pants); izstrādāt valsts mēroga visaptverošu un koordinētu politiku, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, stiprināt iestāžu sadarbības mehānismus starp iestādēm, lai nodrošinātu cietušo piekļuvi atbalsta un aizsardzības mehānismiem (Konvencijas 7. pants); palielināt finanšu resursus, lai novērstu un apkarotu jebkādu vardarbību pret sievietēm, nodrošinātu finansējumu NVO un nodrošināt NVO līdzdalību visu attiecīgo politikas jomu īstenošanā un uzraudzībā (Konvencijas 8. pants); piešķirt Stambulas konvencijas koordinējošajai struktūrai nepieciešamos cilvēkresursus un finanšu resursus un nodrošināt sieviešu tiesību organizāciju iesaisti (Konvencijas 9. un 10. pants); nodrošināt dezagregētu datu vākšanu un saskaņot datu vākšanu attiecīgo dienestu starpā (Konvencijas 11. pants); nodrošināt, ka saskaņā ar Konvenciju var izdot rīkojumus par ārkārtas aizliegumu tuvoties, ierobežojošos rīkojumus un aizsardzības rīkojumus attiecībā uz jebkādu vardarbību, un nodrošināt sankcijas pārkāpumu gadījumā (Konvencijas 52. un 53. pants); nodrošināt sievietēm patvēruma meklētājām ātru piekļuvi patvēruma procedūrām, nodrošināt dzimumsensitīvas procedūras un ievērot neizraidīšanas principu (Konvencijas 60. un 61. pants). Tā kā minēto secinājumu projekts atbilst Savienības rīcībpoliticām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās, patvēruma un neizraidīšanas jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.
- (17) Īrijai Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 nav saistošs, un tādēļ tā nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā.
- (18) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem ar Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu 67. pantu izveidotās Pušu komitejas 19. sanāksmē, ir neiebilst pret šādu aktu pieņemšanu:

- (1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, ietverts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
- (2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
- (3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
- (5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)26prov;
- (6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
- (7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)28prov;
- (8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
- (9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, ietverti dokumentā IC-CP(2025)30prov.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*